

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5638/2019
22.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислава Томашевић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је пуномоћник Владимир Бојовић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж. 6620/2017 од 11.02.2019. године, у седници од 22.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж. 6620/2017 од 11.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда Београду П. 5075/12 од 14.05.2014. године, која је исправљена решењем под истим бројем од 07.09.2017. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезу на извођење радова описаних овим делом изреке, ради отклањања штете проузроковане на објекту тужиоца описаном изреком. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 372.110 динара. Допунском пресудом тог суда под истим бројем од 07.09.2017. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да му тужени на име накнаде штете исплате 501.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6620/2017 од 11.02.2019. године, ставом првим изреке укинута су првостепена пресуда исправљена решењем и допунска пресуда. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да му тужени на име накнаде штете исплате 501.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да тужени изведу радове наведене изреком ради отклањања штете проузроковане на објекту тужиоца. Ставом четвртим изреке тужилац је обавезан да туженима солидарно накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 369.750 динара. Ставом петим изреке тужилац је обавезан да туженима на име трошкова другостепеног поступка исплати 51.750 динара. Ставом шестим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је изјавио ревизију битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби за накнаду штете поднетој суду 27.09.2001. године, вредност предмета спора је означена на износ од 310.000,00 динара. Поднеском од 27.03.2009. године, тужба је преиначена постављањем захтева за накнаду штете у износу од 501.000,00 динара. Ова вредност предмета спора унета је у увод другостепене пресуде.

Будући да је тужба у овој парници поднета пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године), на ревизијски поступак примењују се одредбе ранијег ЗПП, осим у погледу ревизијског цензуса. Како је побијана другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ 55/14), на ревизијски цензус примењује се одредба члана 23. став 3. тог закона, по којој је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу тог закона.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, то ревизија тужиоца није дозвољена. Није од значаја то што је побијаном другостепеном пресудом након одржане расправе укинута првостепена пресуда и допунска пресуда и одлучено о тужбеном захтеву, јер се у овом поступку не примењује новелирана одредба члана 403. став 2. тачка 3. важећег Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 404. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић